

25. ככל הידוע מדרגות אלה נבנו על-ידי הצלבנים.
26. במשך שנים היה מוטל בצד הכביש הזה מכבש גדול. כשהתחילה מלחמת-העולם הראשונה ולתורכים היה צורך בציוד לסלילת כבישים, הגיעו יום אחד למטולה קצין עם קבוצת שוטרים ופקדו: "בין ג'דידה לנבטיה מונח מכבש. קחו סוסים ופרדות והביאו אותו". למכבש היו יצולים לרתימת בהמות משני הצדדים, כדי שלא יהיה צורך לסובב את המכבש הכבד, אלא להעביר את הסוסים. שני אנשים שלנו יצאו, הביאו את המכבש למטולה ואחרי המושבה, במקום מעבר צר, בירידה, נפל המכבש אל תוך הוואדי.
- איך זה קרה - לא ראיתי ואינני יודע. הפרדות נשארו למעלה והמכבש במדרון למטה. זמן רב היה המכבש מונח שם עד שהגיעה שיירה גדולה להוציא אותו. השיירה כללה מהנדסים צבאיים עם כל העגלות של מנחמיה ויבנאל על העגלונים, ואיתם גם כל הבדואים שאספו בדרך... הכריחו את האנשים לסלול כביש מיוחד, כדי שניתן יהיה להעלות את המכבש למעלה. לבסוף העבירו את המכבש בכבוד רב, בליווי עגלות מלפנים ומאחור, למקומות אחרים לבניית כבישים לצורכי התורכים במלחמה.
27. מאוחר יותר בעל מלון בטבריה.
28. ממנהיגי תנועת הפועלים, אחר כך ממייסדי נהלל.
29. חוץ מירושלים. ה"וואליה" של עבר-הירדן היתה בדמשק.
30. בשנת 1932.
31. על ד"ר מלכין ומשפחתו - בפרקים להלן. בחו"ל היה ד"ר מלכין רופא ממונה מטעם הזמסטווה (פלך) על איזור מסויים של איכרים עניים. האב הביא לבן מרוסיה את בגד השרד "המונדיר" שניתן לו ע"י שר הפלך, והתפאר ששר הפלך בעצמו לחץ את ידו.
32. בעוונותינו הגענו גם עתה למצב דומה עם העלייה מרוסיה.
33. "בלועה" חור בסלע קרסטי שבו נבלעים המים. (מילון אבן שושן).
34. סוסות אצילות בעלות ייחוס.
35. כלי מיוחד לניקוי התעלות היה את מחודד, עם מקום לכף הרגל לנעיצת האת בתעלה.
36. מזכרונותיו של צבי נדב, שהיה מאוחר יותר איש "השומר", אני מבין שששת האיכרים האלה עבדו בשותפות מלאה.
37. לערבים היו תולעי המשי מקור פרנסה. בכפרים היו מגדלים את התולעים בתבניות מיוחדות ומוכרים אותן בלבנון, שם היה מרכז גידול זה.
38. אם איני טועה, תמורת אדמות בחולה שהיו שייכות לנוצרים מלבנון ועברו לרשות מדינת ישראל.
39. היה זה צבי דרקסלר מראש-פינה.
40. השביל קצר ותלול יותר לעומת הכביש היום.
41. לידיה היתה אחותו של ד"ר יעקובסון, רופא וציוני גדול בחו"ל.
42. ניתן היה לקבל זריקות כאלה בשני מקומות: איסטנבול או קהיר. קהיר נחשבה לעיר